

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec " 2.20
 za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec " 2.—
 V upravi prejemam mesečno . . . 1.70
Sobotna izdaja:
 za celo leto " 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENE C

Ilustrati:
 Enostolpna petitvrsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznaka, zahvale, osmrtnice itd.:
 enostolpna petitvrsta po 2 v.
Poslano:
 enostolpna petitvrsta po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izvzema ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vojni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vrnejo; nevrnjenim pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne branilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Dr. J. K.: Mladi Islam v Indiji.

Med indijskimi moslimi se širi panislamsko gibanje, tako nam poročajo listi in govore, da je lupatam že izbruhnil upor. Kdor je zasledoval zadnja leta, kako silno se je razburjal moslimski svet, bi se temu ne čudil. Apatični in dolentni orientalec se je ozvil; kismet mu več ne more ohraniti srčnega miru; v mladem ognju kipi kvišku braniti svoja izročila. Povod tako med Arabci in Kurdi, Turki in Anatolci; tudi v Indiji. Anglež jih ima sicer tam med 62 — po nekaterih celo 70 — milijoni nekaj dobljenih popolnoma zase, ki grejo slepo za njim, ki verjamejo, da se jim ne kaže brigati za ljudi, ki so jim samo po veri enaki, po rodu in po domovini pa popolnoma različni od njih, da je neumno premišljati o usodi turške države, Libije, Maroka, nego naj jim bo dovolj, da uživajo pod turškega kralja — indijskega cesarja mogočnim žejlom popolno svobodo in močno varstvo. Sebične, duševno lene, komodne nature so pač povod enake na štajerskem, v Korotanu in v Indiji. Voditelja te zmerne stranke sta Said Emir Ali Khan, ki je dosegel za svojo zmernost tajno svetništvo, in Aga Khan.

Ni pa dvojbe, da ima ta stranka le manjšino za seboj. «Mladi moslimi» so čili, agilni, pogumni. Eden prvih med njimi je Mohamad Ali, urodnik mladomoslamskega glasila «Domrade» v Delhi. Z vso vpeno razširja svojo organizacijo društvo z imenom «kasbini služabniki» (kasba ali kasbra — črna kamen v Mekki), ki goji odkrito zvezo vseh moslimov, ali kakor sam pravi patriotizem, ki sega preko Indije povsod, kjer bivajo Muhamedovi učenci.

Najbolje pogledamo v dušo mladega moslima, če ga pustimo samega do besede. Dne 11. novembra 1913 je imel Muhamed Ali o mladem gibanju govor pri banketu Islamic Society v Londonu. Angležem je govoril; zato je moral marsikaj zaviti, toda že iz tega, kar je povedal, nam je odličito srce njegovo in njegove stranke. Evo nekaj odlomkov:

«Nikdar v celi zgodovini Islama niso imeli muhamedanci prestati toliko nesreč, kolikor jih zdaj zaživajo. Komaj je začela Turčija urejati svoje reči, se je Bulgarija že uvrkla, da neče niti po imenu več biti vazalka Otomanom in je izsilila, da se je vzročna Rumelija priključila novemu kraljestvu. Ob tistem času je Avstro-Ogrska anektirala dve turški pokrajini Bosno in Hercegovino. V nekem drugem delu moslimskega sveta so poizkusili drugo izkušnjo ustavne vlade in danos je v celoti tega polovica Perzije upogljena pod železni ruski jarem; obenem se pa drzne ruski list, tiskani v Printing House Square, vabiti Anglijo, naj položi rok na drugo polovico. Tak je tudi uspeh gospodarskega dego-

vora med Veliko Britanijo in Rusijo. Preden se je pa ta kriza postrila, je pogoltnila Italija izoliran del otomanske države in tako anekicijo Tripolitanijske priznale evropske vlade. Drug kos Afrike, ki so nam garantirali njegovo integriteto pri konferenci v Algeciracu, je danes po dolgih bojih obojen, da pače prej ali slej pod francoško oblast; njegova neodvisnost je ravno tako bajka, kakor druge politične izmišljotine. Pravkar smo pa videli, da se je Macečonija in del Tracije odtrgal otomanskemu gospodarstvu in kar ostane se Tracije, nima drugačne usode. Albanija je v retnici prenehala biti moslimsko kraljestvo.

To ni bilo brez bolečina . . . Zeja po krvi, ki je naredila iz tripoliške oaze človeško klavnico je že zmerna v primeri z demoničnimi strastmi, ki so rodile balkanske grozovitosti. — Večina evropskih listov je pisala, da je Evropa končno odločila kaznovati Azijo za to, kar ji je prizadelo muhamedansko orožje od 7. do 17. veka. Vse neodvisne počesti moslimov so obkoljene, ogrožene, in kjerkoli na zemeljski obli se kaže sovražna bodočnost občotja muhamedanskega sveta. — Lord Roberts je zagovarjal učeloveško laško krutost v Tripolicu, češ da to zahteva vojska. Sir Tairfat Cartwright, angleški poslanec na Dunaju, je nekaj tednov, preden je Italija napovedala vojsko, izjavil, da se prične kmalu prva vojna in pomorska operacija, da se uniči pozemski moč Islama.

Ti dogodki so vzbudili čustva vseh muhamedanskih narodov in indijski muhamedanci niso nič manj razburjeni nego egipčovski ali drugod. Za to ni treba agitacije. — Indijski moslimi žive v dobi nesreč in žalosti in ni je močnejše preizkušnje njihove bistvene lojalnosti in njihovega sebojzadržanja nego rezbizno čestje, da je moslimsko trpljenje izzvalo komaj en slučaj upora ali nereda zadnja tri leta. Ravnotalje je pa gotovo, da se je vžgal ogenj po indijskih muhamedanskih hišah, da so dogodki na Balkanu, v Tripolicu, v Perziji in žalostno misli, ki so se zbušile v dušah indijskih muhamedancev globoko razburile vsakdanje življenje ne samo moč, nego žen in otrok. Hrana ni imela več okusa za naša usta, spanje in počitek ponoči sta ubežala; reveži in bogatini so bili enako žalostni, čast o se bogatini turčiam nekam beli to priznati. Mladi in stari so čutili enako in stari niso mogli zatajiti svojih čustev.

Ali je bilo treba iskati vzrokov za to razburjenje, ko so se godile reči, ki so morale razburiti najbolj apatičnega orientala? Tisti, ki jih štejejo za voditelje moslimov, o katerih se sumi, da so začeli politično organizovati indijski islam, so bili sami poškodani od tistih, kateri so šli

za njimi. Kako naj bi bili pa mi brisali drugim solze, ko so bile naše oči joka polne? Naj se reče, da je to žensko, res je bilo tako in nihče ni mogel tega zatreči. Nobena vera tako ne obsoja samomora kakor naša in vendar jih je mnogo izmed nas mislilo nanj; premagali smo se samo za to, ker je dejanje samomora znak slabosti. Če bi pa tudi ne bili mi obupavali, kako naj bi bili pa tolažili muhamedansko ljudstvo, ko so se krvoločnosti množile dan za dnem in so Evropa in kristjani sploh molčali, ali komaj malo zamrmrali nad tem Babelom najbolj nekrcičanskih strasti. Ne mislite, da indijski moslimi tako malo poznajo zunanjo politiko velevlasti in dogodke na Balkanu, kakor večina Angležev malo pozna indijske reči in čustva indijskega ljudstva. — Abojno je v teh razmerah prisojati vzbujene moslimske strasti mladim agitatorjem.

Poznam vaš pojem narodnosti in vem, da me vprašujete, zakaj sočustvujejo indijski muhamedanci tako v živo trpljenju ljudstva, čegar ozemlje, rod in jezik je od njihovega tako različen? Na zapadu sloni vsa vladna umetnost na trditvi, da so bistveni deli človeštva dočeni glede na plemo in geografijo. Take misli pa ne veljajo za orient. Zanje se prebivalci na svetu de se po veri. Nekateri evropski duhovi začenjajo to umevati, toda ižejo razlage v evropski prošlosti. Edinstvo moslimov dvajsetega veka z verskimi vezmi gledajo kot dobo socialnega in političnega razvoja, ki so jo sami že prekoračili s srednjim vekom. Kako slabo razumejo, kaj je vera v moslimovih očeh. Pozabljajo, da islamizem ni samo vera, marveč tudi socialna organizacija, oblika kulture, narodnost. — Načelo islamskega bratstva, panislamsizma, če vam je ta beseda bolj všeč, je podobno načelu patriotizma s tem razlokom, da islamskega bratstva ni sodila skupnost plemena, dežele ali zgodovine, marveč, kakor nas uči naša vera, ga je Bog sam naravnost utemeljil. — Bagdad se utegne podreti, Mavre so spodili iz Španije, Turke morda vržejo v Malo Azijo, moslima centralne Azije naj vlada drugovernik, kitajski muhamedan se more podvreči mandžu-kralju ali republiku, ki ima pet ver, vendar so zedinjeni, ker molijo enega Boga, ubogajo enega preroka, drže se ene svete knjige; in edina Kasbah v Mekki deluje kakor magnetični pol na vernike po vseh delih sveta. Ta duhovna edinstvo bi bila pa brez pomena, ko bi ne imela temelja v socialni edinstvi. V vseh bistvenih točkah bo ena in tista socialna organizacija skupna moslimom vseh vekov in vseh dežel. Zakaj je eno krščansko ljudstvo sovražno svojim sosedom? Zakaj ne zagleda vsakoletni Božič mavrice miru in sporazuma med ljudmi, marveč bojno polje? Od leta do leta se žrtvuje človeško premoženje, ne za zboljšanje ljudske us-

de, nego za izpopolnitev sredstev za lastno uničenje. Kljub temu pa skupna omika, kolikor koli nepopolna, zadošča, da združuje Evropo proti muhamedanskemu vsiljencu; obenem pa neče razumeti, kako da sočustvujejo vsi pristaši islamske vere glede na vse, kar pomeni za ta in za oni svet z mukami in trpljenjem svojih sovornikov.

Govornik nato citira več ministrov: Greya, ki je izjavil, da se mora angleška politika vedno ozirati na čustva svojih muhamedanskih državljanov, da pa seveda ne more braniti moslimskih držav proti poročdicam njihovih lastnih dejanj, dalje tudi Greya, ki je ob drugi priliki rekel, da mora biti angleška politika splošna, in se ne more vedno na posamezen del ozirati, in nazadnje njegove besede, s katerimi je rekel, da bi Angleška ne mogla mirno gledati, ko bi se hotela razbiti turška posest v Aziji, kjer so muhamedanski sveti kraji. — Z lahno ironijo pohvali te izjave in pristavlja: «Upam, da nas ne boste imeli za preveč požrešne, če vam rečemo, da take besede ne segajo dovolj daleč in če vam poizkusimo pokazati, da te dobre namere nimajo vedno primerne učinka na dogodke zadnjih let.»

Nato pravi, da indijska islamska organizacija Kasbinih služabnikov zahteva, naj bi indijski muhamedanci tudi imeli priliko govoriti v zunanji politiki in s tem vplivati na to, da bo Angleška res branila muhamedanske interese, in skrbeli, da njeni prijatelji (tu misli v prvi vrsti na Rusijo in Francosko) ne bodo sovražniki prijateljev indijskih moslimov. Brez ovinkov izjavlja: «Če je res, da bi mi hoteli braniti integriteto turške države, Perzije in Maroka, je še bolj res, da hočemo braniti z navdušenjem naše svete kraje. Temu namenu služi družba Kasbinih služabnikov.» Angleška politika je bila dozdaj protimoslimska. To pričajo izjave Mastermana, Lloyd Georgea, Winstora Churchilla in Asquitha. «Ne bom se pečal z obžalovanj vredno zgornostjo kolegov Sir Edward Greya, ne z še bolj obžalovanja vrednim molkom Sir Edward Greya samega. Upajmo, da se bo v bodoče bolj vpoštevalo, kar se dozdaj ni zgodilo, da se zadosti izventeritorialnemu patriotizmu indijskih moslimov in zahtevam človečnosti. Prevelik ozir na mir v Evropi ne prinese Evropi pravičnosti, in niti miru ne, ker Bog vojnih čet je tudi Bog pravice.»

Govor, kar smo ga navedli, govori sam zase. Duh mladomoslamske organizacije je razviden iz njega.

Dne 17. novembra 1913 je v družbi Delphian Coterie v Londonu govoril Marmaduke Pickethall o Angliji in Turčiji in z vso silo svoje zgornosti zahteval, da mora Anglija Turčijo braniti. Pravi, da je to celemu svetu v blagor.

«Ko pade zadnja moslimska velevlast

LISTEK.

Iz bojev pri Zablikonu.

Zanimivosj iz bitke pri Lublanu.

(Potrdil tiskovni urad c. in kr. vojnega ministrstva in dunajsko c. kr. državno pravdnštvo.)

Krakov, 21. septembra. Nekaj ranjenec, ki se je bojev pri Zablikonu udeležil, opisuje, kar je doživel, v »Novi Reformnik« tako-le:

Nočen napad skozi gozd.

Ponoči prikorakamo do temnih črt, ki jih tvorijo razsežni gozdi, skozi katere nas vodi naša pot. Preišče se bližnja vas, če bi ne bilo mogoče dobiti dveh vednikov, ki poznata pot, ki skozi gozde vodi. Dve osebi, navidez kmeta, se končno ponudita za vodnika. Trditla, da poznata natančno pot skozi gozd, povorita popolnoma poljsko. Nočni pohod skozi gozd se pod njunim vodstvom prične.

Sumimo, da smo izdani.

V temnem, gostem gozdu nas pričkmalu prevevati slutnja, da ne ko-

rakamo v tisti smeri, ki nam je predpisana. Čutimo tudi dim, kar naš sum še bolj ojači. Poveljnik ukaže takoj, da naj se vodnika primota, ukaže, da naj obstanemo in odpošlje poizvedavati patrolji častnikov na konjih.

Izjava'sivo dokazano. — Izdajalca, preobčena ruska častnika, obečena.

Častniki se vrnejo in javijo, da nas hočeta vodnika zapeljati v rusko zase-do, ker so nam Rusi nastavili past. Oba izdajalska vodnika smo takoj obesili in smo pri tem doznali, da sta bila preobčena ruska častnika.

Ogenj iz pušk se prične.

Z največjo previdnostjo se vrnemo nazaj. Ko zapustimo gozd, čujemo ogenj iz pušk, ki mu sledi gromenje topov. Boj se vedno bolj tudi našim postojankam približuje in kmalu posežemo tudi mi v boj.

Kozaki požigajo vasi.

Na eni strani vidimo, kako da gore vasi. Požar se vedno bolj razširja. Kozaki požigajo vasi. Topovi vedno hujše grome. Pripelje se tudi naša artiljerija, ki prične sovražnikove postojanke ob-

streljavati. Nam se ukaže, da naj sovražnika obkolimo. Stojimo sicer tudi mi v ognju, a ne streljamo, da svojih operacij ne izdamo. Ko se prične dan svitati, se prične sovražnik hitro umikati. Brez dvoma so mu vaščani izdali naše operacije.

Sovražnika preganjamo.

Ko se nekoliko odpočijemo in okrepčamo, slove povelje: naprej za sovražnikom, s katerim smo po naših prednih stražah ostali v stiku. Drli smo naprej tako dolgo, da smo ga mogli napasti. Sovražnik je najbrže že dosegel svoje utrjene postojanke. Razvili smo se v bojne črte. Nekaj naših stotnij mora skozi neki gozd, na katerega kmalu ruska artiljerija nameri svoj ogenj, a mi gremo neprestano naprej.

Ruske strojne puške prično ragljati.

Na naši levi strani prično skrite strojne puške ragljati, a njihov ogenj ne zadeva, ker strojnih pušk Rusi niso dobro zastrelili. Medtem se je že naša artiljerija razvila in je prisilila sovražnikov ogenj iz strojnih pušk, da je moral utihniti.

«Naprej! Fantje naprejl!»

Stotnik Nech ukaže svoji stotniji, naj navalna sovražnika. Pograbi puško grabi puško nekega težko ranjenega sovražnika. Sam pograbi puško nekega težko ranjenega vojaka in dirja pred svojo stotnijo proti sovražniku naprej, a hrabrega stotnika zadene drobec granate na prsih, zgrudi se na tla, smrtno zadet, a z zadnjimi svojimi močmi še kliče: «Naprej! Fantje naprejl!» Zdaj se pa izigra žalosten dogodek. Smrtno ranjeni stotnik pokliče s slabim glasom k sebi trobentača in mu s prstom pokaže na prsi in ga s slabim glasom prosí, da naj prevzame 6000 K, ki jih je nosil na prsih in odpošlje na ovoju zapisani naslov. Ko se trobentač pripogne, da izvede željo stotnika, ki umira, zadene tudi trobentača kroglica in mu nogo razdrobi. Kaj da se je potem zgodilo s stotnikom in s trobentačem, se ne ve, ker je morala stotnija naprej. Koučno se je posrečilo, da so prodrli naši sovražnikove črte in mi smo zmagali. Ranjen sem bil šele v utrjenih sovražnikovih postojankah, ki smo jih zavzeli.

pod krščansko gospodstvo, se bodo združili vsi muslimi na življenje in smrt in upor se prične. — Zakaj danes orientalisti sovražijo Anglijo? Ker smo izdali liberalno Perzijo in liberalno Turčijo. Ene reči se najbolj boje: večje moči Rusije, neukrotljive, smrtno sovražnice orientalskega napredka. Očitna podpora Velike Britanije ruski orientalni politiki je najbolj žalostno vplivala na Orient.

Danes se pa Anglija bori v zvezi z Rusijo za večjo rusko moč v Orientu. Muhamedanci vidijo, kako je Anglija zdaj pogazila vsako, tudi navidezno samostojnost egiptovske države, vedo pa tudi, da bi rada kalifat iztrgala Turkom in ga prenesla na imama v Mekki, ki bi bil, kakor cela Arabija, končno vendarle njen služabnik. Ali je potem čuda, če vre med muhamedanci. Podla in zvijačna angleška politika jih mora razgreti.

L. 1912. je v Londonu izšla izpod peresa Sir Thomas Barclaya knjiga *The Turco-Italian War and its Problem* (turško-laška vojska in njegova vprašanja). V nji citira indijskega muslima Syed Ameer Alija, člana najvišjega indijskega sodišča, ki pravi popolnoma tako kakor Mohamed

Ali, da so vsi muslimi zvezani med seboj, in da tudi indijski muslimi globoko čutijo vsako zlo, ki zadene kako muslimsko državo. Angleška politika bi se morala na to ozirati. O priliki laško-turške vojske so imeli muslimi v Kalkuti ogromen shod; vsi muslimski trgovci so ob tej priliki prisegli, da ne bodo nikoli več stopili v stik z nobeno laško trgovino. — Tudi on pripoveduje, kako silno je vznemirilo vse muslimske prodiranje Rusije v Perzijo po dogovoru z Angleži. »Indijski muslimi so v tem videli novo potrdilo, da so sklenile evropske velesile uničiti muslimske države. Njihova dejanska nezadovoljnost raste in izgubili bodo svoje zaupanje v britansko pravičnost, ki je dala Angleški tako mogočno stopnjo, da si je ohranila zveste indijske narode.« Tako govori član najvišjega sodišča, ne kak mlad agitator! Bosenski muslimi, naši ropaki, se s čudovitim ognjem bore v avstrijskih vrstah, ne najmanj zato, ker gre boji proti Rusiji in Angliji. Njihovi sovražniki drugod imajo ravno tistega duha. Zdej lahko razumemo, da niso prazne besede, kar nam poročajo iz Egipta, Zakavkazije, od Indije in od kaspiške obali.

Vojska z Rusijo.

Nova razporedba naše armade na severnem bojišču dobro napreduje. Kje se to vrši, se iz vojaških ozirov ne sme pisati. Uradno poročilo pravi, da se naše čete zbirajo na naravno in umetno utrjenem ozemlju, ki je za uspešno defenzivo jako ugodno. Novih poročil s severnega bojišča ni.

V bojih med Vislo in Dnjestrom je stalo našim četam nasproti 20 ruskih armadnih zborov mirovnega stanja in 14 rezervnih armadnih zborov, skupaj tedaj 34 ruskih armadnih zborov. Od te ruske sile so naše čete dosedaj občutno porazile 12 do 14 zborov. Iz tega se vidi, proti kakim ruski premoči so se morale boriti naše čete.

Rusi se v teh bojih niso ozirali na velikanske človeške žrtve, samo da bi dosegli kak uspeh. V nekem boju se je naši artiljeriji posrečilo pokončiti cel ruski pešpolk. Skozi daljnogled se je videlo, da so Rusi poslali čez trupla padlih vojakov nov polk in nato še tretjega. Oba je zadel ista usoda kot prvega. Rusi so tedaj žrtvovali tri polke, samo da bi obdržali svojo pozicijo.

Budimpešta, 22. septembra. Vojni poročevalec lista »Pester Lloyd« poroča: Na severnem bojišču sedaj naše čete poživajo v novih pozicijah in se menjujejo. Vojaki dobivajo po potrebi nove čevlje in obleko kakor tudi novo municijo, tako da bodo popolnoma sveže in s pomlajenimi močmi lahko šle v nove boje.

RUSKO PRIZNANJE O VZORNEM OBNAŠANJU NAŠEGA VOJAŠTVA NA RUSKEM POLJSKEM.

Krakov, 22. septembra. Sem dospela »Wicczornaja Wremja« zelo hvali obnašanje avstro-ogrške armade na ruskih tleh nasproti civilnemu prebivalstvu. Izrečno priznava, da se je vedlo vojaštvo nasproti krajevnim oblastem popolnoma korektno. Avstro-ogrski častniki so obiskali krajevene oblasti, o čemer so bile večkrat navzoče tudi dame dotičnih funkcionarjev, katerim so avstro-ogrski častniki izkazali vso običajno vljudnost.

KAKO IZGLEDA V LVOVU.

Krakov, 23. avgusta. »Nova Reforma« poroča: V Lvovu biva zdaj le še 100.000 ljudi, navadno šteje mesto še enkrat toliko prebivalcev. Središče mesta in predmestje Lyczakow je zapuščeno. Najživahnejše je v mestnih delih, kjer stanuje revnejše prebivalstvo. Skoraj vsa okna so zagrnjena. Razen trgovine z živili druga trgovina počiva. Kavarnarje so večinoma zaprte, tiste, ki so odprte, so skoraj popolnoma prazne. Prejšnji podžupan Stahl vodi naprej občinske posle. Podnevi na cestah ni videti veliko ruskih vojakov, ponoči pa krožijo močne patrolje. Razen novega glavnega kolodvora, ki je zgorel, mesto ni poškodovano.

VESTI IZ KRAKOVA.

Poljski listi poročajo iz Krakova: Doslej je zapustilo z evakuacijsnimi vlaki Krakov 40.000 oseb. Od jutri naprej prenehajo vlaki za evakuacijo; vozili bodo samo poštni vlaki. Danes se je pripeljalo od Lvova mnogo ranjenih vojakov. — Ravnateljstvo državnih železnic razglasa, da je z dnem 20. septembra Lvovsko ravnateljstvo državnih železnic premeščeno provizorično v Slezijl.

Včeraj smo videli pred saškimi hotelom avtomobil, s katerega je izstopilo nekoliko artiljerijskih častnikov

avstrijske armade. Pri avtomobilu je stala množica radovednežev, a radovednost je vzbujala ruska puška z nasajenim bajonetom na avtomobilu, na sedežu pa je ležala čepica ruskega generala in generalski plašč. Žalibog ni hotel nihče zadostiti poročevalski radovednosti; častniki niso dali odgovora in so se po malem okreplili podalj naprej.

Jutri pregledajo posebne komisije vse zasebne stranke v Krakovu, če so vsaj za tri mesece preskrbljene z živili. Stranke, ki nimajo dovolj živil, bodo morale zapustiti trdnjavo.

NEMCI NA RUSKEM POLJSKEM.

Krakov, 23. septembra. »Nova Reforma« poroča: Nemci so 28. avgusta zasedli Radom, ki šteje 29.000 prebivalcev. Nemci so takoj razglasili, da se mora pod smrtno kaznijo izročiti orožje. 3. septembra so Nemci Radom zopet zapustili.

Krakov, 23. septembra. »Czas« poroča iz Censtochova: Tu je zdaj mirno. Nemci več na cesti ne bivakirajo. Častniki stanujejo v hotelih. Časopisi izhajajo redno, trgovina je normalna; plačuje se z ruskim in z nemškim denarjem, a tudi, kar so dovolile nemške oblasti, z boni 3, 5 in 25 rubljev komerčne banke.

KOZAŠKE GROZOVITOSTI.

Krakov, 22. septembra. Nekdo, ki je iz Varšave došel semkaj, pripoveduje v »Czasu« grozne podrobnosti o nečloveškem postopanju ruskih kozakov po vaseh in mestih na Rusko-Poljskem, zlasti pa proti Judom. Med drugim je zaupnik videl v Radavu tri zvezane judje med gruho kozakov. Velika skupina drugih judov je bila prisiljena gledati, ko so obešali one tri. — V uradu za oddajo potnih listov judovskim trgovcem večkrat vzemo ves denar, nato jih pa brez voznih listov zapode s knutami. — V trgovinah si kozaki jemlje, kar jim je všeč. Ko je neka trgovka s sadjem plaho zahtevala plačilo, so ji kozaki uničili vso zalogo in opravo. Za-

GUBERNIJA SUVALKI.

Generalni polkovnik pl. Hindenburg se je po zadnjih zmagovitih bojih in preganjanjih proti Rusom udomačil onstran meje in v guberniji Suvalki uvedel nemško upravo. Ozemlje, v katerem vlada sedaj nemški red, meji na Vzhodno Prusijo. Glavno mesto istega imena ima krog 28.000 prebivalcev in leži v isti višini z Margrabovo. Na vzhodu meji na gubernijo Vilna, na severu pa na gubernijo Kovno. Glavni reki sta Memel ali Njemen in njen pritok Šešupe.

upnik sam je doživel to-le: Najel si je bil mladega židovskega voznika, ki se je zavezal, da ga za 7 rubljev pelje v neko gotovo vas. Zaupnik je imel svoje izkaze v polnem redu, in so ga tudi vse straže pustile skozi. Voznika je pa poveljnik kozaške patrolje ustavil in ga vprašal, če je jud. Takoj nato sta počila dva strela in judovski voznik se je mrtev zvrnil na tla.

RUSIJA ZAPLENI VSE ZA NEMČIJO NAMENJENE DENARJE.

Bukarešt, 22. septembra. Glasom semkaj došlih obvestil je ruska vlada ukazala, da se vsa plačila, ki so namenjena v Nemčijo, zaplenijo.

ODLIKOVANJE.

Berolin. Cesar Viljem je podelil velikemu vojvodi Meklenburg-Schwerin železni križ.

ŠTIRJE BRATI GENERALI.

Monakovo, 22. septembra. Štirje bratje Schoch, ki služijo v sedanji vojni kot generali bavarske armade, so bil vsi odlikovani za hrabrost. Trije so dobili železni križec, eden pa Maks-Jožefov red, t. j. bavarski »Pour le merite«. 82letni materi štirih generalov je bavarski kralj odlikovanje njenih sinov sporočil po posebnem pobočniku.

Otroci molijo.

Dunajska »Reichpost« priobčuje dne 20. t. m. na uvodnem mestu članek, v katerem pripoveduje o molitvah otrok na Dunaju. Med drugim izjava: »Vse ljudstvo stoji pred sodnim stolom Vsemogočnega ter pošilja svojo dečo v prve vrste proslcev; naj bi bil milostljiv zavoljo nedolžnih otročičev, milostljiv ljudstvu in domovini, naj ojači naše junake na bojnem polju, naj razsvetli njihove voditelje in vojvode.« In ko dvigamo združeni vsi skupaj s svojimi otročiči vred oko navzgor, smo polni zaupanja, širi se nam srce, krepi se naš pogum. Ljudstvo, ki

Vojska s Francosko in Angleško.

V uradno izdanem komuniqueju poučuje nek Louis Liard francoske vojake, kakaj morajo zmagati. Liard pravi: »Naj stanje kar hoče, mi moramo zmagati. Sicer pride konec Francoske.

L. 1871. so nam Nemci vzeli Alzacijo in Lotaringijo. Sedaj bi nam pa vzeli mnogo več. V svojih šolah vporabljajo Nemci zemljevide takozvane Velike Nemčije. Ti zemljevidi obsegajo naše severne luke, Flandersko, provinco Champagne, okrožje Nancyja, Montbeliarda in pogosto celo ozemlje Lyonsa.

L. 1871. so nam Nemci naložili pet milijard vojne odškodnine. Sedaj bi znašala odškodnina 20, 30 milijard, mogoče še več. Za to odškodnino bi se moral francoski kmet in delavec mučiti stoletja. Mi ne bi imeli nobene armade več, nobenega vojnega in trgovskega brodovja, nobene industrije in nobene trgovine. V našo deželo bi prišla velikanska beda.

V resnici je prišla Francoska, zapejlana po angleški kramarski politiki, v hude škripce. V Parizu noben človek več ne veruje, da bi se Francozom posrečilo preprečiti, da ne bi Nemci zasedli glavnega mesta. Prebivalstvo plava med obupom in vstajo. Nepopisno je razburjenje na Poincaréja in ministrskega predsednika Vivianija in neka mirovna liga že namerava pozvati Clemenceaua, da reši Francosko pred popolnim ponižanjem od strani Nemčije.

Pariz je kar preplavljen od zamorskih čet. Za čudno opravljenimi črnimi polki pa prihajajo težko obloženi tovarni velbodi. Na utrdbe so spravili nad tisoč velikih obrežnih topov. Med srednjim prebivalstvom in posebno med delavstvom vlada velika beda.

Dunaj, 23. septembra. »Wiener Allgemeine Zeitung« poroča iz velikega glavnega nemškega stana, da so nemške pozicije v sedanjem velikanskem boju izvrstne. Angleži so bili vrženi nazaj.

IZVRSTNO ORGANIZIRANA NEMŠKA POIZVEDOVALNA SLUŽBA.

»Gazette de Lausanne« priobčuje neko brzovjavko iz Toulouse, ki poroča o naslednji izjavi nekoga francoskega častnika: Tudi naši sovražniki so izkoristili izkušnje v zadnji vojni; uvedeno imajo najboljše organizirano poizvedovalno službo, ki se razteza nad celim svetom in jih preskrbljuje s precej natančnimi obvestili. Mi nismo verjeli, da so nemški letalci tako številni. Celi roji so poizvedovali in dognali naše postojanke. Ako smo enega sestrelili na tla, se je takoj prikazalo pet drugih, ki so leteli višje; to lahko potrdi na tisoče prič. Letalci so metalj na tla rdeče

zna moliti kakor njegovi predniki, ki brani z ognjevitim navdušenjem torišče svoje vere in svojih trudov, ljudstvo, ki se znotraj očističuje ter v sili in stiski združuje v jedneno celoto, tako ljudstvo ima v sebi dovolj nprave sile za zmago, v takem ljudstvu zorevajo srečni sadovi boljše prihodnosti.

Tako Reichsposta.

Z zadovoljstvom zremo tudi Slovenci na svojo mladino. Odkar je gosp. knezoškof v svojem pastirskem listu pozval zlasti otroke k molitvi, se je dvignila tudi naša nežna mladina v pomoč junakom na bojnem polju.

Ako Reichsposta hvali dunajske otroke, sme tudi Slovenec s pohvalo govoriti o naših otrocih. Tekom septembra se je na mnogih krajih širne Slovenije ustanovila »obhajilna zaveza otrok«. Kolikor domačinov je šlo na bojišče, toliko otročičev hodil po nekaterih župnijah dannadan k mizi Gospodovi. Drugod se združujejo nežni molilci o prostih popoldneh ali ob večerih v cerkvi; tam molijo za vojskujoče, za ranjence, za padle junake; molijo za očeta, brata, sorodnika, znanca; molijo za domovino, za državo, za cesarja in za presvetlo katoliško hišo Habsburg-Lorenško.

Kdor ima srce zna za dom, solze, za premile domovine raj, za njo rad živi, za njo hrepeni, njo, le njo bo ljubil vekomaj

Tako pojo otroci v šoli.

Otroci vedo za zaveznika, ki bo sigurno pomagal našim četam k sijajnim zmagam; ta zaveznik je božje Srce Jezusovo. Pobožni Tirolici so si l. 1796. javno na slovesen način izvolili tega zaveznika in tudi slavno zmagali proti silni premoči Napoleonovih čet.

Cesa se hočemo bati, ako si naša mladina izvoli tega zaveznika v zadnji sili?

KAJ JE S FRANCOŠKIM MESTOM REIMS, BOJI PRI REIMSU.

Dunaj, 23. sept. »Evening News« poroča, da so Nemci, potem ko so z velikimi težkočami prekoračili reko Marne, tri dni bombardirali Reims. Zvoniki veličastne stolnice so bili zagrnjeni v oblake dima. Granate so se razpokale nad hišami, večina prebivalstva je zbežala iz mesta, ostali so se poskrili po kletih. Nemške baterije streljajo z višini na severni strani mesta čez Reims in zadevajo na planoto južno od mesta. Dosegajo francosko črto, ki se nahaja poldrugi kilometer od Reimsa proti jugu. Francoska artiljerija dobiva neprestano pomoč, bržkone ladijske topove. V katedrali je mnogo ranjencev. Nemci ji po možnosti prizanašajo. Vendar je bila že osemkrat zadeta, toda brez posebne škode.

Dunaj, 23. septembra. Poškodovanje katedrale v Reimsu so Francozi sami zakrivil, ker so pri katedrali postavili topove in streljali na Nemce. Celo na katedralo so Francozi postavili strojne puške.

Berolin, 23. septembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča iz vojnega stana o poškodovanju stolnice v Reimsu. Ker so napravili močne utrdbe, je bilo treba pri našem napadu mesto obstreljevati. Poveljstvo pa je dalo ukaz, naj se stolnica varuje. Od 20. septembra naprej je plapolala na stolnici bela zastava, kar so nemške čete upoštevale. Kljub temu smo pa opazili, da je na zvoniku stolnice stala straža, ki je izdajala naše pozicije francoski artiljeriji. Zato jo je bilo treba odstraniti. Na stolnico se je ukazal nato ogenj s šrapneli, ki je učinkoval in stražo prepodil. Zvonika in zunanje stavbe sta ohranjena; zgorela je samo streha.

Berolin, 23. septembra. (Wolffov urad.) Uradno se naznanja: Francoska vlada potvarja resnico, da so nemške čete brez vojaške potrebe bombardirale stolnico v Reimsu. Reims je trdnjava, ki so jo Francozi zlasti zadnje dni z vsemi mogočimi sredstvi utrdili in kot brambno črto izrabili. Ker so nemške čete napadle francoske pozicije, je bilo treba žalibože tudi Reims bombardirati. Izdala pa so se povelja, da

se stolnici prizaneso. Če je kljub temu trpela, je to dejstvo, ki ga tudi mi obžalujemo. Krivi so pa tega Francozi, ker so mesto utrdili in je imeli za svoje opiralnice. — Angleški list »Times« sam piše, da je teoretično francoska artiljerija izzvala obstreljevanje Rheimsa, ker se je postavila v mestu in je nanjo nemška živahno odgovarjala. Francoski vojaki so taborili na cestah. Na glavni cesti je bila artiljerija in za njo infanterija.

CHATEAU — MONDEMONT RAZRUŠEN.

Berolin, 23. septembra. (Priv.) Iz Londona poročajo preko Kodanja: Dopolnjen list »Daily News« brzojavlja o bojih na Francoskem, da je **Chateau — Mondemont popolnoma razrušen**. Mesto so štirikrat zaporedoma bombardirali in zasedli Nemci. Francozi so jim mesto vselej zopet vzeli in ga izgubili. Bombardiranje je trajalo tri dni. Sedaj je mesto le še kup razvalin. Tudi veličastni grad, ki je bil ves čas središče bojev, je razrušen.

FRANCOSKI AVIATIKI MEČEJO BOMBE.

Düsseldorf, 23. septembra. (K. ur.) »Düsseldorfer Zeitung« poroča, da sta vrгла dva francoska letalca več bomb v bližini lope za zrakoplove. Razun šip, ki so razpočile, ni nobene škode.

FRANCOSKI GENERAL PADEL.

Rim, 23. septembra. Iz Bordeauxa se poroča: Na bojišču je padel francoski general Bataille.

IZVOLSKI POBEGNIL IZ BORDEAUXA.

Berolin, 23. septembra. Neki tukajšnji poslanik zatrjuje, da je ruski poslanik Izvolski Bordeaux zapustil in pobegnil na Angleško. Izjave Izvolskega: »To je moja vojska!« so avtentične. Te besede je izrekel v začetku vojske. Sedaj pa je Izvolski postal malodušen in se je izognil francoski jezi z begom na Angleško.

FRANCOSKI MINISTER GUESDES Odstopi?

Rotterdam, Iz Bordeauxa poročajo: Namen voditelja francoskih socialistov Guesdesa, da izstopi iz kabineta, ima svoj vzrok v velikem nezadovoljstvu francoskega delavstva z nesrečno in neprodno vojsko. Socialistično časopisje ne taji, da se sedanje francoske čete vsled uničenja najboljših čet nahajajo v zelo žalostnem stanju. Guesdesov odstop podpira namen predsednika Poincaréja, da sestavi intrantsigentni nacionalistični kabinet, ali obenem daje socialistom svobodne roke.

FRANCOSKI SOCIALISTI Z VOJSKO NEZADOVOLJNI.

Berolin, 23. septembra. (Iz Pariza čez Nizozemsko.) Socialistični minister Jules Guesde ne namerava, kakor to trde uradno, odstopiti zato, ker se revnejši pariški sloji pomanjkljivo podpirajo, marveč zato, ker je francosko delavstvo vedno bolj nezadovoljno z naporom in brezuspešno vojsko. Socialistično časopisje ne prikriva, da se zdaj, ko so bile pobite najboljše francoske čete, nahaja francoska armada v žalostnem stanju in da je pričel polagoma prevladovati angleški kontingent. Od francoskih zborov ni več veliko preostalo, dasi so vrzeli hitro izpopolnili. Guesde predvsem graja, ker vojni minister Millerand neresnično o položaju poroča. Namerni Guesdejev odstop pospešuje Poincaréjev načrt, da se sestavi strogo nacionalistična vlada, a nevarno je, ker se socialistična stranka že pripravlja, da nastopi proti vladi.

AMERIKA NE DA FRANCIJI POSOJILA.

Stockholm. »Stockholmer Tagbl.« pričbuje sledečo brzojavko: Poizkus Francoske dobiti v Ameriki posojilo, se je popolnoma ponesrečil, ker ni dala ameriška vlada svojega dovoljenja. — Francija misli sedaj poizkusiti, da najde posojilo v Londonu.

GENERAL PAU V VZHODNI AFRIKI.

Pariz. General Pau je poslan v vzhodno Afriko, da organizira pomožni armadni zbor, ker se v Franciji sodi, da je položaj neugoden.

ANGLEŠKA MORNARICA SE PRIPRAVLJA ZA VEČJA PODJETJA?

Genova, 22. septembra. Iz Londona došle vesti soglasno kažejo, da se angleška mornarica pripravlja na večja podjetja. Zdi se, da se je John Jellicoe, poveljnik angleškega brodogoja, udal pritisku angleške javnosti in se odločil v večjem obsegu začeti izvrševati brodogoj določeno načelo.

ANGLEŠKI PODADMIRAL TROUBRIDGE ODPOKLICAN.

London, 23. septembra. (Kor. urad.) Angleški podadmiral Troubridge je bil od sredozemskega brodogoja odpoklican. Uvedli so preiskavo, kako da sta mogli nemški križarki »Goeben« in »Breslau« v Mesini uti.

ANGLEZI TRUMOMA BEZE IZ TURČIJE.

Kodanj, 22. septembra. »Politiken« poroča preko Rima iz Carigrada, da se od 17. septembra Angleži trumoma izseljujejo iz Turčije; vozijo se z nevtralnimi italijanskimi ladjami.

NAJMOČNEJSI TOP.

Berolin, 20. septembra. Angleški listi so izdali namero, da se na Angleškem izdelajo težki topovi, ki nemškim ne bodo samo kos, marveč jih bodo še nadkriljevali. Angleški in francoski inženirji, da so za to popolnoma sposobni in denarnih sredstev tudi ne manjka. Zmagal bo najmočnejši top. Zato mora Anglija dobiti take topove. — Doslej so angleški kramarji govorili, da bodo srebrne krogle — t. j. angleški denar — odločile vojno. Kaj je Albion postal sedaj že drugega mnenja? »Veliki topovi« pa se ne dajo čez noč narediti, nemška tehnika se je pečala z njimi več let.

MANIFESTACIJA V ANGLEŠKI ZBORNICI POSLANCEV.

Berolin. Čez Nizozemsko poročajo iz Londona: Ko je podpredsednik zbornice poslancev prebral prestolni govor, s katerim se je parlament odgodil, je prišlo do manifestacije, kakor je angleška zbornica poslancev še ni doživela. Poslanec delavske stranke Crooks je zapel narodno himno, ki so jo poslanci in galerije stoje spremljale. Potem je Crooks zaklical trikrat hura! kralju. Neki član vladne stranke je zavpil: Bog čuvaj Irsko! Vodja Ircev Redmond je odzdravil s klicem: Bog čuvaj Anglijo!

ANGLEŽEM POHAJA DENAR.

Kristijanija, 22. sept. »Morgenblatt«, glasilo norveških finančnikov, poroča: Velikansko pozornost vzbuja odstop generala ravnatelja pred enim letom z angleškim denarjem zasnovanega velepodjetja za izrabo auranških vodopadov, ki imajo približno 400.000 konjskih sil. — Blakstada. Kot vzrok svojemu odstopu je Blakstad javno navedel okolnost, da se angleške banke branijo dati mu na razpolago najpotrebnejša sredstva, ker jim je to v sedanjem težavnem položaju na londonskem denarnem trgu in radi angleškega moratorija nemogoče. Dolgovi družbe znašajo 10 milijonov mark. Stotinam norveških delavcev preti nevarnost, da ostanejo brez kruha.

JUžnoafriški parlament odklonil udeležbo v evropski vojski.

Dunaj, 23. septembra. Južnoafriški parlament je odklonil predloge, ki so zahtevali udeležbo v evropski vojski.

NEMŠKI VOJAKI V KAPSTADTU.

Frankobrod ob Meni, 23. septembra. (Kor. urad.) »Frankfurter Zeitung« objavlja brzojavko iz Londona, ki poroča iz Kapstadta (Južna Afrika), da vlada napoveduje, da so vdrle nemške čete iz nemške Južnozahodne Afrike med Nokobom in Upingtonom v Kap in da so se utrdile. Sodijo, da Nemcev ni veliko.

BOJI V AFRIŠKIH KOLONIJAH.

Berolin. (Urad. cenzurirano.) Wolf urad poroča iz Nyassa: Angleški parnik »Kanirodo« je potopil na jezeru Viktorija-Nyassa dve nemški jadrnici. Nemški parnik »Muanza« je napadel angleški parnik »Vinnifred«, ko je ta hotel ravno iti v zaliv Charungu. »Vinnifred« se je umaknil, ali se je pozneje vrnil z »Kanirodom« in šel v Charungu, ne da bi naletel na najmanjši odpor.

VOJSKA V NEMŠKI NOVI GVINEJI.

V nedeljo smo poročali, da so izkrcali Angleži v Nemški Novi Gvineji vojake in da so glavno mesto zasedli. Nemška Nova Gvineja obsega 240.000 štirjaških kilometrov, torej približno toliko, kolikor meri Avstrija brez Galicije. Prebivalcev je 600.000 do 700.000; Evropejcev je komaj 1300. K guberniji Nove Gvineje je prideljenih več otokov, med njimi tudi Vzhodni in Zahodni Karolinski otoki in Mariani.

SOC. DEMOKRAŠKI »VORWÄRTS« ZA TRI DNI USTAVLJEN.

Dunaj, 23. septembra. »Berliner Vorwärts« je za tri dni ustavljen, ker je pričel necenzurirano vojno pismo.

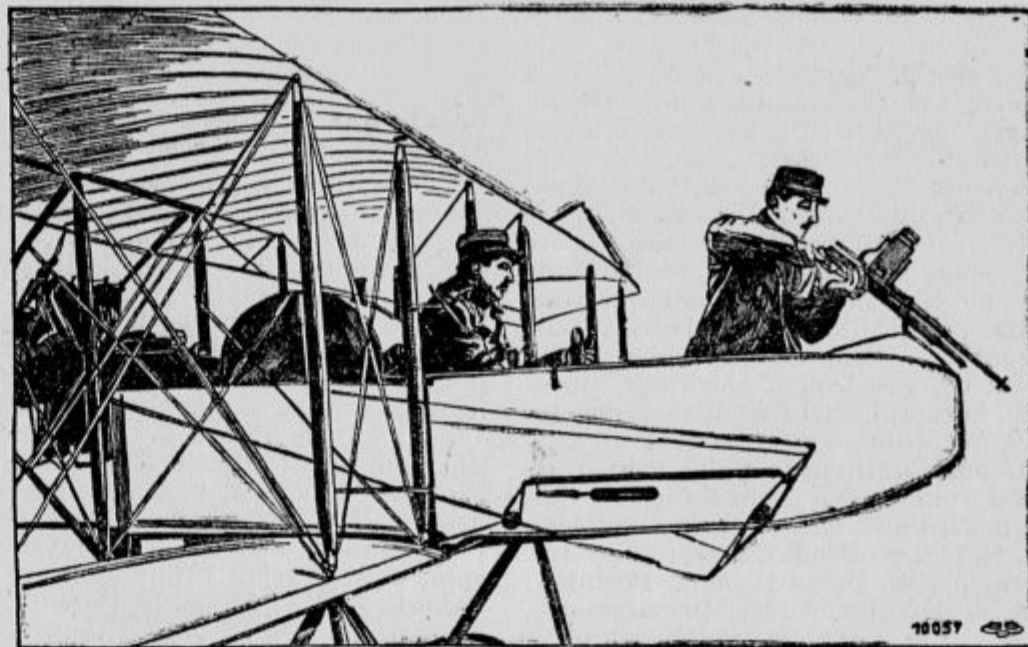
Junaštvo francoskega brodogoja.

Vojni poročevalci listov poročajo: Dne 19. septembra se je pojavilo francosko brodogoje pred malim dalmatinskim otokom Pelagozo, kjer stanuje le paznik morskega svetilnika z družino. Paznik oskrbuje tudi mednarodno vremensko postajo in bi imel vso pravico do mednarodnega varstva. Te uboge ljudi so oddelki francoskega brodogoja napadli, poškovali vse priprave pri svetilniku, pokvarili pitno vodo, raztrgali zastave in vzeli ubogi družini vse perilo in ves živč.

Otok Pelagoza leži v Adriji južno od znanega otoka Visa. Od našega obrežja je oddaljen 60. od italijanskega pa 30 morskih milj. Na otoku je morski svetilnik.

Nemški kancler o nemških uspehih v dosedanjih bojih.

Dunaj, 23. septembra. Nemški državni kancler Bethmann Hollweg je poslal na

NOVA FRANCOSKA AEROPLANSKA MITRALJEZA.

Prinašamo reprodukcijo francoske razglednice, ki so jih francoski aero-

plani raztrosili po nemškem ozemlju, da bi preplašili prebivalstvo. Slika kaže francoski dvokrovnik, ki je oborožen z mitraljezo sistema Hotchkiss.

Nevoja med Japonci.

Peking, 21. septembra. (Čez Berolin.) Glasom pekinških poročil se na Japonskem ogorčeno gibanje proti vojni. Pri hišnih preiskavah v Tokiju so našli oklic, čegar izvajanja izzvevo v opominu, da bi Japonska bolje storila, da bi razvila mandžursko in mongolsko vprašanje, namesto da se je zapletla v vojno z Nemčijo. Japonska vlada da postopa nepatrijotično in da stoji očividno v plačni službi Anglije, ki Japonsko le za to uporablja, da ji pobira kostanj iz žrjavice, hvaležnosti ji pa nikoli ne bo izkazala. Ta oklic se je našel tudi po vojašnicah v Tokiju in Yokohami. Bajje vlada tudi med duhovščino v Kioto živahna nevoja proti vojni, v kateri se je Japonska vdinjala evropskim državam kot podajač. — V Odaki razvijajo agitatorji živahno delavnost, zlasti v krogih arzenalskih delavcev, kateri se pozivajo, da se pridružijo velikemu »rmenemu« gibanju in vržejo vlado, ki je Japonsko spravila v evropsko odvisnost.

NAČRT JAPONCEV.

London, 21. septembra. (Čez Rotterdam.) 1. septembra se iz Tokia poroča: Japonski justični minister Ozaki Jukio je na neko interpelacijo med drugim odgovoril: Kakor hitro zasede Japonska Kiaučau, se sovravnosti na japonskih in kitajskih vodah ustavi. Japonska bo stala ob strani in bo vojsko opazovala, če se bo v Evropi še vojevala. Če bi pa Nemci na južnih morjih tako postopali, da bi ogrozili mir na Vzhodu, se bo pogajala Japonska v smislu angleško-japonske pogodbe z Anglijo, da popolnoma Nemčijo iz vzhodne zemeljske oble prepodi.

Položaj v Egiptu.

Dunaj, 23. septembra. Po nekem pismu iz Kaira 6. t. m. so poleg 50.000 Indijcev, ki so jih skozi Sueški prekop prepeljali, vse polke iz Sudana, kar jih tam neobhodno ne potrebujejo, premestili v Kairo, kjer je izbruhnila že večkrat ta čas velika vstaja, ki je bila zelo nevarna, ker proglašajo Arabci sveto vojsko. V mestu so 4. t. m. vse trgovine oplenili. Angleška kavalarija je pač prijezdila in je izpraznila trg, a došla je prepozno. Nemo-goča je vsaka kupčija, ker je proglašen moratorij in Arabcem niti na misel ne pride, da bi plačali. Splošno Egipčani vprašujejo, zakaj da Turki ne udarijo in vzamejo Egipt, češ, da to ni težavno, ker stoji

V BEROLINU UPAJO NA KONČNO ZMAGO.

Berolin, 21. sept. Bojni položaj je še vedno neodločen, smatra se pa, da je odločitev blizu. Francozi se še vedno naslanjajo na svoje utrjene črte ter s tem onemogočajo Nemcem izvršitev načrta, da bi jih zagrabili s strani. Nemci se torej morajo bojevati proti procelju. Francozi pa uživajo ugodnost, da se nahajajo na lastnih tleh, kamor so pripeljali najtežje topove. Zato se morejo nemški navalni vršiti le zelo polagoma. Vendar pa tukajšnji merodajni krogi neomajno upajo, da bo bitka končana z nemško zmago.

samo v Beirutu 150.000 turških vojakov. V Sueškem prekopu je vse polno indijskih čet, ki na Turke čakajo. Angleški vojaki v Kairu niso nikdar trezni, celo častniki leže popolnoma pijani podnevi na terasah velikih hotelov.

Dunaj, 23. septembra. Poročila iz Egipta je mogoče v Nemčijo in Avstro-Ogrsko pošiljati le po posredovalcih v Italiji. Angleži v Aleksandriji sežgo vsa pisma in časopise, ki pridejo iz ali ki se pošljejo v Nemčijo ali v Avstro-Ogrsko.

Upor v Oporto.

Berolin, 28. septembra. (Kor. urad.) V Oporto na Portugalskem so izbruhnili nemiri. Prišlo je do več spopadov na cestah in ulicah.

Naši ranjenci.

Ranjenci v Ljubljani. V c. in kr. garnizijsko bolnišnico so od 17. t. m. pripeljali med drugimi tudi sledeče: Germek Martin, 17. pešpolk, iz Iške vasj pri Ljubljani, ranjen; Golob Anton, 17. pp., iz Gojzda pri Kamniku, ranjen; Hočvar Franc, 17. pp., ranjen; Janež Franc, 27. dom. p., iz Dobruše na Dol., ranjen; Krumpster Jakob, 27. d. p., iz Bukovice, ranjen; Mali Alfred, 17. pp., ranjen; Merhar Janez, 17. pp., iz Igljenika na Dol.; Možek Ignac, 17. pp., iz Kamnika, ranjen; Osterman Janez, 17. pp., iz Luž na Gor., ranjen; Perkolj Franc, 27. dom. p., ranjen; Planinšek Karel, 17. pp., ranjen; Polšak Andrej, 97. pp., iz Trsta, ranjen; Prišel Anton, 17. pp., ranjen; Regina Janez, 17. pp., iz Bobnečega vrha pri Trebelnem, ranjen; Sajovic Franc, 17. pp., iz Ljubljane, ranjen; Šavnik Jož., 17. pp., ranjen; Šporn Franc, 27. dom. p., iz Kranja, ranjen; Stucin Peter, 27. dom. p.; Sušman Janez, 7. l. bat., ranjen; Škrajnar Alojzij, 17. pp., ranjen; Tavčar Matija, 27. dom. p., iz Črnuč pri Ljub., ranjen; Vidrih Andrej, 17. pp., iz Vač, ranjen; Wieser Maks, 7. l. bat., iz Prevalj na Kor., bolan; Zalec Mihael, 17. pp., iz Črnomlja, ranjen; Zornada Janez, 97. pp., ranjen.

Med 17. t. m. došli ranjenci so v bolnišnici v belgijski vojašnici sledeči: Mihael Pregel, 17. pp., 1. nad. stot.; Fr. Kmet, 17. pp., 14. stot.; Maks Schneider, 17. pp., 12. stot.; Franc Kocjan, 17. pp., 1. stot.; Franc Prutsch, 47. pp., Janez

Brnobč, 97. pp., 2. stot.; Jakob Zumar, 4. dom. p.; Jožef Cmagar, 26. dom. p.; Vincenc Žizdek, 26. pp., 1. stot.; Jožef Gabrijelečič, 8. l. b., 3. stot.; Jož. Hauptmann, 8. l. bat., 2. stot.; Jožef Jaklič, 7. p. l. p.

× × ×

Ranjenci v ljubljanski tobačni tvornici.

V naši tvornici se je priredila zasilna bolnišnica za ranjence. Tobačna režiža je namreč priredila na Dunaju, v Fürstenfeldu, Ljubljani, Siedlicu, Novem Jičinu, Krakovu, Winneku in v Zablottovu. V vseh je postelj 11.000. V naši tvornici je pripravljenih 70 postelj; dve sta za strežniško oboje. Dozdaj smo dobili 54 ranjencev. Bolnišničar vodi naš zdravnik dr. Högl, ki je rekel: »V Ljubljani morajo biti naši ranjenci najboljše postrojeni.« Dr. Högl je tudi izbral in izuril med delavkami strežniško oboje. Delavke, ki na strežejo, šivajo, plečejo in velike vsote za ranjence žrtvujejo. Čast jim!

× × ×

Ranjenci oziroma oboleli vojaki v »Ljudskem domu«

(dan prihoda 17. septembra 1914. skupno število 79, ranjenih 12):

Pešec J. Abelavski, honv. pp. 7, iz Kovačice, kom. Torontal; pešec Ottilio Angeli, dež. br. p. 1, Pergine, Trident, ranjen na levi roki; poddes. M. Ban, honv. pp. 11, Jende, kom. Ugnac-Ung.; pešec Anton Bedogg, tir. ces. lov. p. 4, Salurn, Bolcan, ranjen od šrapnela na levi prsni polovici; pešec Semko Bodnar, pp. 80, Mahnove, okr. Zborow, Galicija; pešec Miha Bolgan, honv. pp. 11, Tjepaberce, kom. Dada; pešec Mario Botti, tir. ces. l. p. 2, Mori, okr. Rovereto; korporal Karl Brumbauer, dež. br. p. 2, Weidling, Tulln; pešec Ivan Cerlon, pp. 87, Dignano-Pola, ranjen na desni roki; pešec Ireneo Cicigoi, dež. br. p. 27, Pola; pešec Semen Chomici, žel. in brz. p. Brodki, Lvov; pešec Jos. Curk, pp. 97, Dolga poljana, Postojna; dež. strelec Mar. Andrej Degiampietro, p. 3, Forno, Cavalese, ranjen od šrapnela na desni nogi (Oberschenkel); pešec Halun Dejnirt, dež. br. pp. 18, Zaczycza, Przemysl, ranjen na levi roki; pešec Selin Derlič, bos.-herc. pp. 1, Zeleno polje, Zepče; četov. Al. Dienstl, pp. 49, Wielands, Gmünd; korporal Janez Dragics, honv. pp. 8, Moldova, kom. Szöreny; nad. rez. Ivan Erdel, pp. 5, Uj-Fehertó, kom. Sabolcz-Megy; pešec Jos. Frank, tir. ces. l. p. 4, Clos, Tir., ranjen od granate na levi roki; poddesetnik Peter Fescik, honv. pp. 11, Felső-Domonya, kom. Unguar; poddes. Ivan Godina, pp. 87, Valle, Pola, lahko ranjen od šrapnela; korporal Iv. Gasser, dež. br. pp. 4, Gmünd, okr. pital. Kor.; dež. strelec (Landeschütze) Šim. Gabber, p. 3 (Landeschützenregiment), Canale, Primiero; pešec Matevž Grebien, dež. br. p. 1, Dunaj; pešec Marko Grgič-Cobanac, bos.-herc. pp. 1, Orahova, kot. Fojnica; pešec Jakob Grünwald, t. art. bat. 3, Gola, kom. Koprivnica; narednik Leopold Heindler (Haub. Div. 44), Glenk, Steyer; kanonir Jurij Heini (dež. br. Haub. Div. 13), Dunaj; pešec Jos. Hiersböck, dež. br. p. 2, Schwertberg, Zgor. Avstri.; pešec Karl Hübner, dež. br. p. 10, Reichenberg; pešec Rud. Jakončić, pp. 97, Medana, Grad.; kanonir Janez Jermann (Feldkan.-Reg., Kanonenmunitionskolonel, Mareso, Capodistria; korporal Janez Kartik, honv. pp. 16, Rudlo, kom. Bestercebanya; poddes. Janez Kien, dež. br. p. 3, Pircha, Weitz; pešec Endre Kis, honv. pp. 32, Fasnad, kom. Szilagymegy; pešec Simon Koban, pp. 43, Rogi, okr. Krosno; korp. Franc Kral, dež. br. p. 21, Hrotowitz, Mor. K.; lovec Franc Koler, lovski bat. 20, Idrija; nad. rez. Jos. Komel, dež. br. p. 27, Kronberg, Gorica; nad. rezerv. Ivan Krames, pp. 84, Mistelbach, Nižje Avstr.; pešec Karl Laska, pp. 4, Dunaj; dež. strelec Donato Libener, p. 3, dež. str., Daiano, okr. Cavalese, ranjen na hrbtu (lahko); pešec K. Marek, pp. 79, Mocsiska, Gal.; kan. Henrik Marenič, havb. p. 3, Tržič (Kormons); peš. Chaim Margel, pp. 90, Jaroslav; pešec Mato Marjanovič, bos. pp. 1, Višnjica, k. Fojnica; kan. Janez Martijak, trd. art. p. 6, Dombelva, kom. Csaza, O.; lov. Husejn Mehič, bos. l. bat., Puračič, okr. Tuzla; lovec Nikola Mičič, bos. lov. bat., Mostar; pešec Karol Menyhart, honv. pp. 7, Gatoja, Ogr.; lovec Celestin Nicolodi, p. ces. lov. 1, Lenzima, Rovereto, ranjen od šrapnela na desni roki; nar. Valerij Muntyan, pp. 64, Kiraly, kom. Vojska Hunyad; pešec Alija Mustajbegović, b. pp. 1, Krivarička, kot. Kladanj; dež. str. Janez Orsingher, p. 3, dež. str., Canale, Primiero; dež. str. Jos. Ortner, tir. p. ces. lovec 3, Kitzbühel; pešec Janez Oleksino, dež. br. pp. 18, Rokszyce, okr. Przemysl, ranjen na desni nogi; korp. Janez Peterin, dež. br. pp. 27, Št. An-

drež pri Gorici; pešec Miha Postl, dež. br. pp. 21, Neusiedl, Neunkirchen, Nižje Avstr.; pešec Vasil Potoczny, 10. pp., Starczava, Dubromen, Gal.; čast. sluga Sava Proulič, honv. pp. 7, Homokos, k. Temes; pešec David Rottonara, p. dež. str. 3, Abtei, okr. Bruneck, Tir., ranjen na desni roki; korp. Peter Samvald, d. br. p. 21, Peisching, Neunkirchen; poddes. Peter Semenič, pp. 97, Vipava; dež. str. Dominik Serafini, p. dež. str. 2, Capitonato, okr. Getione, ranjen na desni roki; pešec Matija Schöndorfer, dež. br. p. 21, Gars, okr. Horn; des. Franc Schrefl, dež. bram. p. 21, Krems; pešec Pavl Štapinski, trd. art. p. 3, Baluczyn, okr. Zloczow; nar. Simon Svystun, dež. br. p. 26, Susznó, okr. Kamionku; peš. Szuba Szilart, honv. pp. 8, Begakertes, kom. Torontal; korp. Ferd. Szukupp, pp. 84, Dunaj; pešec Aleksander Tesluk, pp. 80, Lesznov, Brody; lovec Vaskrsija Todorovič, bos. l. bat., Krtova, kot. Gračanica; pešec Andrej Trost, Št. Vid (Vipava); pešec Franc Wagner, pp. 21, Baden; pešec Henrik Wagner, trenska d. 2, Spital, okr. Gmünd, Nižje Avstr.; pešec Mandel Wickopoler, dež. br. pp. 19, Glímanij, okr. Przenyslany; poddesetnik Leopold Winiwarter, pp. 49, Stratzing, okr. Krems; pešec Kazimir Zajczkowski, pp. 80, Dietkowitz, okr. Brody.

Imenik dne 17. t. mes. v domobransko bolnišnico došlih slovenskih vojakov.

Več ranjencev oziroma bolnikov je že zapustilo bolnišnico ter odšlo deloma v domačo oskrb, deloma na dopust. Samec Andrej, dom. p. 26; Gradšek P., dom. p. 26; Vodišek Martin, dom. p. 26; Pertort Matija, dom. p. 27; Nemec Jaroslav, dom. p. 27; Kveder Lovrenc, d. p. 27; Kunje Miheal, dom. p. 27; Božič Anton, dom. p. 27; Zanko Alojzij, pp. 87; Cvirn Ivan, dom. p. 27; Mlakar Martin, dom. p. 27; Hasch Jožef, dom. p. 27; Hon Franc, dom. p. 27; Hafner Mih., dom. p. 27; Finžgar Mihael, dom. p. 27; Pušar Janez, dom. p. 27; Erjavec Fr., dom. p. 37; Ferjan Franc, dom. p. 27; Bahorič Jožes, dom. p. 27; Porenta Fr., dom. p. 27; Komelj Jožes, dom. p. 27; Šepc Anton, dom. p. 27.

Ranjenci v Kandiji.

V petek, 18. t. m., se je pripeljalo v kandijsko bolnišnico 140 ranjencev iz severnega bojišča. Ob prihodu vlaka z ranjenci se je kar trilo občinstva pri postaji. Novomeške gospe so preskrbele raznovrstnega krepila, katerega so s pomočjo družabnic Rdečega križa razdelile med ranjence. Sprejema se je udeležil tudi mil. g. prošt dr. Elbert in mnogo drugih odličnih gospodov. Nato je mestna garda spremila ranjence v bolnišnico. Oskrbništvo bolnišnice se tu zahvaljuje za okrepitev, katerega so se poslala v teh dneh za ranjence v svežem sadju, mil. g. novomeškemu proštu pa, ker je razveselil ranjence s čašo piva.

Ranjenci v Gorici.

Nadalje so došli od 18. t. m. še naslednji ranjenci: Alfonz Pitanič, lovec 20. lov. bat., iz Biljane, ima prestreljeno roko; Gvido Bressan, pešec 97. pp., iz Ločnika, je bolan; Anton Marangon, pešec 27. dom. p., iz Caprivega, obstreljen v roko; Cezar Leonardig, topničar 8. t. p., iz Gorice, je bolan; Ant. Holede, peš. 27. dom. p., iz Ločnika, ima odstreljen levi kazalec Vlad. Vlašič od 70. pp., iz Malevašice v Slav., je obstreljen v levo roko; Al. Reich, topn. 8. t. p., iz Ljutomera, je bolan; Ivan Ferluga, šofer avt. kol., iz Trsta, je bolan. — Dalje so še 21. t. m. došli: Ivan Stokovar, topničar 8. t. p., iz Nerteneglia pri Poreču; Dominik Colougnat od pp. 7, iz Morara v Furlaniji; Herman Savlič od 27. dom. p., iz Moše. — V nedeljo so izpraznili vojaško bolnišnico in vse ondi se nahajajoče bolnike in ranjence prepeljali v rezervno bolnišnico v centralnem semenišču. O vzroku te premestitve pa iz raznih razlogov ne moremo poročati. V centralnem semenišču se nahajajo še: Edvard Scher, topničar 8. top. p., iz Št. Petra pri Celovcu; Jožef Žizmond, poddes. 97. pp., iz Št. Petra pri Gorici; Ivan Nikolausig, pešec 97. pp., iz Corone v Furlaniji; nadporočnik 47. pp. Miroslav Strel. Vsi so lahko ranjeni.

Nekaj prošnji.

»Lomoljubov« člankar piše:

Med naše ljudstvo je prišlo več Dalmatincev, — pravoslavni Hrvatov južno od Kotora, in Rusinov. Priporočim te reveže usmiljenim srcem pišemo te vrstice. Niso vsiljivci, niso postopači, ali beračenja vajeni potepuhi, nego pošteni ljudje, ki so se s svojim pridnim delom živeli na svojih posestvih, ki jim je pa vojska za nekaj časa vzela dom in jih pognala po svetu. Kaj

je vedela dalmatinska žena ob črnogorski meji prav na koncu Dalmacije o svetu. Črnogorske trdnjave in naše, pa naše vojne ladje so se imele pričeti napadati; ni kazalo drugega, nego v naglici odstraniti ljudstvo, ki je prebivalo v vmesnih vaseh, kar ponoči, brez najpotrebnejše obleke, kar se je dalo urno so morali bežati in zdaj so pri nas.

Pa Rusini! V njihov dom je prihrumel Rus, jim požigal vasi, jemal živino. Kaj jim je bilo mogoče drugega, nego bežati, da si rešijo vsaj golo življenje. Tako so časih naši ljudje bežali trumoma pred Turki, dokler niso dobili varnega kraja in dobrih src. Vrnimo zdaj tem revežem, kar so dobri ljudje svoj čas izkazovali našim prednikom. Bog bo povrnil.

Oba jezika hrvaški ubeglih Dalmatincev, ki je pač nekoliko namešan z laščino, in rusinski sta nam sorodna, slovanska; z majhnim trudom se

Slovenec lahko v prav kratkem času toliko navadi, da se vse potrebno razgovori. Naj ne bodo ti revni uskokijci pri nas! Delajo naj, obenem naj si pa tudi ogledajo naše kmečko gospodarstvo. Naprednejši smo od njih, mnogo se lahko nauče pri nas: snage, umnega gospodarstva, živinoreje, združništva, izobraževalnega dela. Na vsak način se bo to po naših družtvih moralo zopet začeti. Bilo bi lepo, ko bi društva, v krajih, kjer so nesrečni naši bratje, naročila kak dalmatinski hrvaški in kak rusinski list. Obema pravoslavnemu Dalmatincu in Rusinu bo prav, če se zblížata našemu življenju, in če poneseata nazaj v svojo domovino vtis, da sta živela med nebotatim, toda globoko vernim in izobraženim, gospodarsko naprednim bratskim slovenskim narodom. To bo zlasti dobro za pravoslavne Dalmatince, ki so po svoji vzgoji splošno nezaupni in silno sami zase.

Na jugu.

DRUGI PREHOD NAŠIH ČET ČEZ DRINO.

Budimpešta. Hrvatski cenzurirani listi poročajo: Naša vojska napreduje v Srbiji z energično ofenzivo, da srbsko glavno vojsko prisili na odločilno bitko.

Dunaj, 23. septembra. »Südslawische Korrespondenz« poroča, da je prejela od nekega častnika sledeče poročilo brez datuma: Predvčerajšnjim ob 1/3. uri so prekoračile naše čete Drino, da prodirajo v Srbijo. Kmalu se je zaslislalo streljanje iz pušk in kmalu je posegla v boj tudi srbska artiljerija, ki pa vsled megle ni mogla zadevati. Ko se je razpršila megle, sem videl naše čete v polnem redu prodirati proti srbski vasi L. Nek srbski samostan, ki je bil glavno oporišče srbskih čet, so naše baterije razstrelile. Srbi so nato bežali čez hribovje nazaj. Ob 5. uri je bila srbska stran zasledena in vas L. zavzeta. Zvečer smo videli celo vrsto srbskih vasi v plamenu. Prehod čez Drino nas je stal le malo izgub. Naši so ujeli veliko Srbov, med njimi mnogo četašev.

BOJ MED SRBSKIMI IN RUSKIMI VOJNIMI VJETNIKI.

Dunaj, 23. septembra. V šopronju je nastal med ruskimi in srbskimi vjetniki krvav prepir. Trije Srbi so ubiti.

IZMIŠLJENA POROČILA O SARAJEVU.

»Grazer Volksblatt« poročajo iz Sarajeva: Črnogledi ljudje trdijo, da so na več krajih vdrli četaši čez mejo in da so grozodejstva izvajali, kar se bo uradno v kratkem preklficalo. Neki sarajevski list je tudi poročal, da bodo ves promet med Ogrsko in Bosno za kratek čas ustavili, ker se je preveč blaga nakupičilo. To poročilo je umljivo glede na dovozne razmere zelo vznemirilo Sarajevčane in prebivalstvo v drugih mestih. Zdaj pa izjavlja ravnateljstvo bosensko-hercegovskih železnic, da nameravajo le za kratko dobo ustaviti ves civilni, brzovozni in tovarni promet iz Ogrske v Bosno in Hercegovino, a da se v polnem obsegu vzdrži dosedanji promet po vojnem voznem redu. V tem okviru je tudi dopusten promet z ovoji 10 kg med Bosno, Hercegovino in Ogrsko. Ukaz trdnjavskega poveljstva, da naj se Sarajevčani poskrbe za živili za 40 dni in določitev cen, je zelo koristil, kar prebivalci priznavajo, ker se je preprečilo oderuštvo z živili.

Zavezniki so si v lasih.

Navdušenje za Angleško, katero je vladalo v Peterburgu neposredno po izbruhu vojske, je utihnilo. Rusi sedaj očitajo Angleški, da preveč varuje svoje pomorske sile. Nejevoljni so tudi na angleške časopise, ki smatrajo Rusijo kot moč, ki nima pomena in pripisujejo Angleški vidljivo vlogu v sedanjih svetovni vojski.

Oblegovalno stanje v Rumuniji.

Bukarešt, 22. septembra. Rumunska vlada bo v najkrajšem času proglasila po nekaterih delih dežele oblegovalno stanje. Francoski in ruski agentje vedno poskušajo vprizarjati demonstacije za trojni sporazum, zato je vlada prisiljena izdati ostre naredbe, da varuje nevtralityto.

Rumunski dvor se preseli v Bukarešt.

Bukarešt, 22. septembra. Po končani letovišni dobi se rumunski dvor tekom tega tedna preseli iz Sinaje v Bukarešt.

SRBIJA IŠČE SVOJO SMRT.

Sofija. Vest o polnam uničenju srbske ofenzive proti Avstriji je tukaj napravila velik utis. »Politika« piše: Srbska ofenziva proti Avstro-Ogrski bo katastrofalna. Srbija išče svojo smrt, ki jo bo tudi našla.

KRALJ PETER ZBEŽAL V PRIZREN.

Sarajevski »Hrvatski Dnevnik« poroča: Kakor se nam poroča od popolnoma zanesljive strani, so v Srbiji zaradi zadnjih porazov izgubili glavo. Med ljudstvom je zavladala obupnost, ker je bila srbska vojska ob Savi, Donavi in Drini tako pobita, da brez obzira beži, a naše čete jo z vso silo preganjajo. Naše čete so že globoko v notranosti Srbije. Porazi so strašno delovali na dvoru in na vojskovoje, ki se boje jeze in anarhije v vojski. Kralj Peter je, ko je dobil prve vesti o porazih, zbežal v Prizren, pa se niti tam med domačim prebivalstvom ne čuti popolno varnega.

Nemci potopili zopet tri angleške križarice.

London (čez Rim), 23. septembra. Reuterjev urad poroča z dne 22. t. m.: Angleške križarke Aboukir, Hougue in Cressy so bile v Severnem morju potopljene od nemških podmorskih čolnov. Križarico Aboukir so zadeli štiri torpedi. Med tem, ko sta ji pomagali križarici Hougue in Cressy reševati posadko, sta bili tudi te dve zadeti od torpedov. Znatno del posadke se je rešil na neko križarico in na rušilce torpednih čolnov. Bitka se je vršila dne 22. sept. od 6. do 8. ure zjutraj. Wolfov urad pravi, da nima še nobenega poročila o bitki vsled prevelike oddaljenosti. Nizozemska ladja »Flora«, da je rešila 280 angleških mornarjev.

× × ×

Križarici Aboukir in Hougue sta bili zgrajeni leta 1900, Cressy pa leta 1899. Vse tri križarice so bile enake. Dolge so bile po 134 m, široke 21 m, visoke 8.3 m in so imele po 22.000 konjskih moči. Posadka je štela v mirnem času 700 moč.

Drzno križarjenje nemške križarke Emden.

(Od 10. do 14. septembra Emden 6 angleških ladij potopil.)

O tem se poroča:

Kalkuta, 23. septembra. (Koresp. urad.) »Reuter« poroča: Častniki in moštvo ladij, ki jih je potopila križarka Emden v Bengalskem zalivu, je došlo 21. t. m. popoldne v Kalkuto. Zelo so hvallili vladnost, ki so jo jim nemški častniki izkazali.

Proti angleškim ladjam je nemška križarka Emden nastopila 10. t. m., ko je vzela angleški parnik »Indus«, kate-rega je razstrelila, ko so prej posadko na Emden prepeljali.

Ko se je pripeljala križarka Emden na višino Bengalskega zaliva, je vjela vse brezžične brzojave, ki so javljali, kdaj da parniki iz zaliva odplovejo. Nemška križarka je zato vedela, kje da se nahajajo ladje v zalivu.

Dne 11. t. m. je križarka Emden zagledala parnik Loo, prevzela je njegovo posadko in je parnik potopila.

Parnik Kalinka je bil ujet ponoči na 12. t. m.; dve uri pozneje pa parnik Killin. Tisto noč so Nemci videli še tri parnike, ki jih pa niso zasledovali.

Nemci so dne 12. t. m. opoldne vzeli parnik »Diplomat«, ki so ga pozneje potopili. Nato so ustavili Nemci italijanski parnik Laruano, ga preiskali in ga še tisti dan izpustili. Dne 20. t. m. se je pripeljal v Kalkuto.

Križarka Emden je dne 14. t. m. vzela parnik Tratbock, ki ga je z mino potopila. Posadko vseh zaplenjenih ladij so spravili na krov neke ladje in so ukazali, da naj vozi v Kalkuto. Dve nemški ladji sta to ladjo spremljali 75 milj daleč od izliva Hooghlyja.

× × ×

Zavarovana križarka Emden je 118 metrov dolga, 13,5 metrov široka in vozi 5,1 metra globoko; obsega 3650 ton. Križarka je oborožena z 12 topovi, 2 strojnimi puškami in z dvema podmorskimi cevmi za izpuščanje torpedov. V morje so Emdena izpustili leta 1908.

Tudi v Perziji vre.

Carigrad, 23. sept. (Kor. urad.) »Terdjoumani Hakkikat« razpravlja o proglasitvi vojnega stanja na Kavkazu in druge izredne in vojaške odredbe, ki jih je razglasil namestnik grof Voroncov-Daškov. List sodi, da so Rusi to odredili, ker pričakujejo, da izrabljuje Perzija sedanji položaj in odpove angleško rusko pogodbo sklenjeno leta 1908 o razdelitvi Perzije. List trdi, da še ostane tudi perzijska vlada malomarna in če tudi nobenega uradnega koraka ne stori, se ne more dvomiti, da izrabljuje Perzija se poroča, da med številnimi rodovi, ki so skoraj popolnoma neodvisni, zelo vre. Rodovi so tako močni, da jih perzijska vlada ne more krotiti in niso še pozabili zadnja leta po Rusih in Angležih prizadanih jim krivic.

Razna poročila.**GENERAL APPEL IN HRVAŠKI DOMOBRAVCI.**

General Appel je brzojavil poveljniku hrvaških domobranskih čet divizije 42., feldmaršallajtnantu Sarkotiču sledeče: Danes, ko je obletnica, odkar je dobila hrvaška domobranska divizija ime »vražja« divizija, občuduje 15. zbor hrabro vztrajnost odličnih domobrancev v večdnevem hudem boju proti fanatičnemu, premočnemu sovražniku in ji pošilja najsrečnejše častitke k sijajnemu uspehu orožja.

OGRSKI DEŽELNOBRAMBNI MINISTER OGRSKEMU HONVEDU.

Budimpešta, 23. septembra. (Kor. urad.) Ogrski deželno - brambni minister baron Hazai je ob koncu prve periode vojske brzojavno pozdravil vse deželno - brambne divizije na bojišču. Izrazil je svoje veselje nad njihovo hrabrostjo in neutrudljivostjo in upanje, da bodo do konca vojske neomajno vztrajali, tudi če žrtvujejo kri in življenje za domovino.

DOBER SVET ČASTNIKOM.

Dunaj, 23. septembra. (Kor. urad.) »Österreichische Volkszeitung« poroča: Više poveljstvo je izdalo na častnike navet, naj rajše, kakor da odhajajo nepopolnoma ozdravljeni na bojišče, posvete svoje moči urjenju moštva, ki se še usposablja

kot rezervna moč za bojišče. Kakor je hvalevredno in priča o hrabrosti naših častnikov, ta okolnost, vendar je za ranjene in bolne častnike prvi pogoj uspešnega dela na bojnem polju zdravje.

DRŽAVLJANI DRŽAV, KI SE Z NAMI VOJSKUJEJO, SE NE SPREJMEJO NA DUNAJSKO VSEUČILIŠČE.

Dunaj, 23. septembra. (Kor. urad.) Rektorat dunajskega vseučilišča je razglasil, da se bodoči semester na vseučilišču ne sprejmejo slušatelji državljani tistih držav, ki se z nami vojskujejo.

PODANKI SOVRAŽNIH DRŽAV IZKLJUČENI IZ NEMŠKIH UNIVERZ.

Draždane, 22. septembra. Saško notranje ministrstvo je na vodstva vseh saskih šol izdalo naslednjo odredbo: Podanike onih držav, ki se nahajajo v vojnem stanju z Nemčijo ali Avstro-Ogrsko, t. j. Belgije, Britanske, Francije, Japonske, Črne Gore, Rusije in Srbije, je do nadaljnjega izključiti od pouka. Dovolitev posameznih izjem, ki pridejo v poštev zlasti za Baltan, si pridržijo notranje ministrstvo.

PORTUGALSKA ČUVA SVOJE KOLONIJE.

Lizbona, 22. septembra. Portugalska je glede na vojne zapletitve ojačala svoje čete v afriških kolonijah za 30.000 mož.

CAR NE ODPOTUJE K ARMADI.

Kodanj, 22. sept. »Politiken« poroča: Car ne odpotuje k armadi. Ruski poslanik v Carigradu je v posebni misliji pozvan v Peterburg.

Dnevne novice.

+ Dr. J. K. je pričel objavljati danes zelo aktualne članke. Slede aktualni članki o razmerju trozveze, o razmerah po angleških kolonijah itd. Članki so sad vestnega in nelahkega študija in navajajo veliko virov, ki bodo zelo dobrodošli našim politikom in predavateljem, ki jim zato svetujemo, da naj jih izstrižejo in si tako prirede tvarino za govore in predavanja.

+ Slovenski poslanci na straži. Z Dunaja piše cenzurirana mariborska »Straža«: Vsi naši poslanci so temeljito pojasnili položaj na Spodnjem Štajerskem pri vseh civilnih in vojaških oblastih v Gradcu, in sicer z uspehom, ki je imel takoj dobre posledice. Tudi centralno vlado je poslanec dr. Jankovič informiral. Te dni pa sta poslanci dr. Šusteršič in dr. Benkovič posredovala na Dunaju pri vseh merodajnih civilnih in vojaških centralnih uradih ter podala točno sliko o pravih razmerah na Spodnjem Štajerskem in Koroskem. Grde nakane nasprotnikov se bodo popolnoma izjalovile. Slovencem kličemo: mirno kri! — Zadnje dni se je opravilo ogromno delo, da se vsako nadaljno gonjo v kali zaduši. Krivce bo dosegla roka pravice. Vsak slučaj hujškarije naj se poslanec, ali pa še boljše, naravnost državnomu pravdnistvu z dokazi naznani.

Centralna akcija deželnega odbora v pomoč rodbinam vpoklicanih vojakov. Krajevni odbori so bili dalje ustanovljeni: V občini Stari trg in Vinica, politični okraj Črnomelj; Toplice in Bela Cerkev, politični okraj Novo mesto; Vrabče, Velika Dolina, Voglje. Za župnije: Dobrava, Bela cerkev, Nevlje Selce.

+ V poročilu o ranjenih in bolnikih št. 11. se nahajajo med drugimi tudi sledeči: Leskovar Janez, 87. pešpolk, umrl vsled strele v trebuh dne 24. avgusta, pokopan v Sarajevu; Pogatan Janez, 7. pešpolk, iz Trsta, ranjen, leži v Szombathely; Lozej Edvard, 4. bos. herc. pešpolk, iz Trsta, bolan na Dunaju; Mandič Avgust, 17. pešpolk, iz Ljubljane, bolan na Dunaju; Gaser Anton, 4. trdnjavski topniški polk, iz Tolmina, bolan v Pulju.

— Četrta številka »Ilustriranega Glasnika« izide jutri. Trafike ga dobe že od 8. ure zjutraj nadalje v pisarni Katoliške tiskarne.

— Umril je v Teodo v Dalmaciji rezervist g. Franc Bernard, trgovec na Polzeli v Savinjski dolini.

— Glavni dobitnik razredne loterije v znesku 200.000 kron je zadela srečka št. 106.713.

— Organizacija bančnih uradnikov za osnovanje vojno-podpornega fonda. Osrednje predsedništvo državne zveze bančnih in hranilničnih uradnikov Avstrije, ki je, kakor znano, kot prvi obrok za različne vojno-podporne namene nakazala že 12 tisoč kron, osnuja pravkar velikopotezno stalno podporno akcijo. Predstojništvo se obrača s pozivom na člane društva, da ustanovijo »vojno-podporni

fond državne zveze bančnih in hranilničnih uradnikov« ter v ta namen prispevajo s percentualnimi doneski od svojih plač. Sredstva tega fonda so določena za vsakovrstne vojno-podporne namene. Ta ukrep je bil z odobravanjem vsega uradništva avstrijskih kreditnih zavodov sprejet, ki je radevolje pripravljeno k tej žrtvi.

— Brežice. Tukajšnji brivec Holy, ki je bil tudi v zaporu deželno-bramborskega sodišča v Gradcu, je bil te dni brez vsakega zaslišanja izpuščen ter zopet sam vodi svojo obrt.

— Sin goriškega okrajnega glavarja ranjen. Med zadnjimi ranjenci, ki so dospeli v Gorico, se nahaja tudi rezervni poročnik 8. lovskega bataljona dr. Marij Rebeck, sin namestništvenga svetnika in voditelja okrajnega glavarstva. Na severnem bojišču mu je sovražna krogla predrila levo roko.

— Avtomobilna zveza s Škofjo Loko. Avtomobil iz Ljubljane bo vozil ob Figovca vsako jutro ob sedmih v Škofjo Loko in iz Škofje Loke ob devetih popoldne. Popoldne pa ob treh iz Ljubljane in ob petih iz Škofje Loke nazaj v Ljubljano.

— Ranjeni. G. dr. Požar, sodnik v Kozjem, leži ranjen v Sarajevu. Stud. iur. poročnik Vojko Koprivnik leži ranjen pri svojih starih v Mariboru. — Ranjena sta učitelj J. Blasinšek iz Zibike in rez. poročnik Janko Pogačar, rodom Ljubljancan, ki je z izredno hrabrostjo rešil neko telegrafično postajo.

— Za novega poveljnika pešpolka št. 27 je imenovan poveljnik lovskega bataljona št. 7., podpolkovnik Viljem Stauer. Ohenem je Stauer imenovan tudi za polkovnika.

— Gospodinjam. Še nikdar se ni izkazala taka potreba štediti kakor sedaj. Ne zavrzite starih nogavic, marveč jih pustite podplesti. S tem prihranite 50 %, katerebi izdali za nabavo novih. Opozorjamo na današnji oglas E. Šinkovec.

Ljubljanske novice.

Ij Visok obisk. V soboto ob 5. uri popoldne je obiskal ranjence tukajšnje rezervne bolnice prevzvišeni g. knezoškof ljubljanski dr. Anton Bonaventura Jeglič. Visoke obiskovalca so ljubeznjivo sprejele požrtvovalne dame »Rdečega križa«: na čelu gospa podžupanja dr. Trillerjeva, v spremstvu so bile: gospa obč. svetn. Češnikova, gospa mag. svetn. Kochova, gospa mag. svetn. Lahova, gospa stavb. nadsvetn. Pavlinova in gđc. učiteljica Wessnerjeva. Prevzvišenega so spremljali po sobah liceja in Mladike g. polkovni zdravnik dr. Slavik, g. šef-zdravnik dr. Linhart z drugimi zdravniki in častniki. Gospod knezoškof je stopil k postelji vsakega bolnika in vprašal po zdravju in domačih razmerah, mu izpregovoril par bodrilnih in tolažilnih besedi in se nato po nad 1 urnem obisku vrnil domov. Obisk ostane vsakemu bolniku gotovo v vednem spominu.

Ij Junakov pogreb v Ljubljani. C. in kr. rezervni poročnik in zadržni revizor

v Gradcu Fran Herzmannsky je 11. t. m. v bolnišnici v Miškolcu podlegel težkim ranam, ki jih je dobil na severnem bojišču. Mrtvo truplo mladega, nadpolnega in povsod priljubljenega moža so prepeljali v Ljubljano, kjer se je vršil pogreb iz kapele pri sv. Krištofu na novo pokopališče pri Sv. Križu. Zadnjo čast so pokojniku izkazali častniki ljubljanske garnizije, župan dr. Tavčar z več občinskimi svetniki ter mnogo sorodnikov in drugega občinstva. Krsto so pokrivali številni venci.

Ij Padel je junaške smrti na severnem bojišču častnik 27. pešpolka g. Lilleg, brat občinskega svetnika g. Maksa Lillega. Boril se je z nasprotnikom celo s pestmi. Blag mu spomin!

Ij Ranjenec umrl. V deželni bolnici je umrl Janoš Ovaszas, 32 let star, ogrskega honved polka št. 2, 10. stotnija, iz Raba Gajny, okraj Bihar.

Ij Umrli je v Ljubljani zasebnica Otilija Valenta.

Ij Naši ranjenci. Ranjenega sina dež. poslanca primarija g. dr. V. Gregoriča so pripeljali v Ljubljano. Ranjeni stotnik g. Ferlinz se nahaja v Ljubljani. Ranjen je sin učitelja g. Marolta ter se nahaja v Ljubljani.

Ij Dela v strugi Ljubljanice so bila vsled pomanjkanja delavcev tri do štiri tedne ustavljena. Sedaj pa že dva tedna zopet delajo. Obrežno zidovje na desnem bregu med Šentpeterskim in Jubilejnim mostom je končano do Romove hiše. Na levem bregu je pa med imenovanima mostovama obrežno zidovje popolnoma končano. Na levem bregu med Jubilejnim in Frančiškanskim mostom je obrežno zidovje končano, medtem ko na desnem bregu še podirajo staro zidovje. Sedaj delajo obrežno zidovje na desnem bregu med Šentjakobskim in Hradeckega mostom. Poglobljevalna dela pri prisilni delavnici in v Mostah bodo v poznejšem času zopet nadaljevali.

Ij Pogreša se 11letna Ivana Stepič od sobote; nosi temno modro celo obleko ter svetel predpasnik in bel slammik. Kdor vé kaj o njej, se prosi, da sporoči Ludviku Stepiču, Škofja ulica št. 8, Ljubljana.

Ij Umrli so v Ljubljani: Podjed Jera, zasebnica, 79 let. — Grlic Alojzij, ribič in hišni posestnik, 69 let. — Kajžev Adalbert, sin paznika deželne prisilne delavnice, 5 mesecev. — Laznik Marija, gostija, 73 let. — Peček Helena, bajtarjeva hči. — Lavtar Marija, žena kramarja, 52 let. — Kagerbauer Helena, hči tovarniškega naddelovodje, 10 let. — Preven Ivana, rudarjeva žena, 40 let.

Berolinske in dunajske krasne novosti
v konfekciji za dame in deklice, največja izbira oblek za gospode in dečke, ravnokar dospela.
Ljubljansko - prej angleško - skladišče oblek
O. Bernatovič,
Ljubljana, Mestni trg 5-6.

A. & E. Skaberné, Ljubljana, Mestni trg 10

Specialna trgovina za pletenine in trikotažo.

395

Velika zaloga različnega perila za vojake iz čiste volne in vešblodje dlake in sicer: snežne kučme, sviterji, telovniki, triko-jopice, srajce, in spodnje hlače, nogavice, sliperji, dokolenice, rokavice, različni ščitniki za vrat, prsa, kolena itd.

Odeje iz vešblodje dlake. Tetra perilo. Spalne vreče. Plašči in predpasniki za strežnice rdečega križa. Volna za plesti.

žalnih klobukov
Najnovjša izbira
Otvoritev filialke
Dvorni trg št. 1
2813 1
Cene znano nizke.
Naznanjam cenjenim damam tu in na deželi
otvoritev filialke
Dvorni trg št. 1
modne trgovine s klobuki za dame in deklice, kakor tudi za čepice in vse druge v mojo obrt spadajoče stvari.
Ana Stuchly - Maschke
glavna trgovina Židovska ulica 3.
Popravila točno in veselo.
Popravila se sprejemajo

Domača tvrdka

Zunanja naročila obratno

Cene brez konkurence

Modni salon Marija Götzl

Židovska ul. 8

Žalnih klobukov vedno v zalogi

Popravila se sprejemajo

Priporočamo domačo solidno tvrdko

Velika zaloga damskih in otroških klobukov v najnovjših oblikah vseh vrst ter športnih čepic

Stavbeno podjetje: Parketna tovarna: Strojno mizarstvo: Tesarstvo: Parna žaga:

Prevzamem javne in zasebne stavbe, železnobelonske mostove, strope ita. — Popravila izvršujem po najnižjih cenah. — Izdelujem načrte in imam strokovna navodila.

Velika zaloga hrastovih in bukovih desic, katere dobavim z ali brez poliranja; pre zamem tudi popravila in popagam acšč ce na stara, že obsto, eča tu.

Izdelujem vsa, stavbeno mizarstvo ličoča se dela, poluštevno le proti narodi. u. Izvršujem tudi vsakovrstna pop. avila, točno povojno in po nizkih cenah.

Prevzamem vsa v to stroko spadajoča dela, kakor napra o s i esnih stolov, stropov, verand, barak, oarov itd. — Popravila izvršujem lično in soliano.

Kupujem hrastov, bukov in smrekov les in žagam hiode tudi proti plačilu. — Po železnici poslan ies se dostavi na žago po lasinem industrijskem tiru z drž. kolodvora.

Ustanovljeno 1900.

V. SCAGNETTI, Ljubljana. Tehnična pisarna: za skladiščem državnega kolodvora.

Telefon 299.

Po svetu.

Kako se Angleži za vojsko navdušujejo. Ko se je pričela vojska, je neki avstrijski plemič vprašal vratarja hotela v Londonu, kjer je stanoval in vedno trdil, da vstopi v armado. zakaj da ni še tega storil. »Čakam še, ker poznaj to kupčijo še iz vojske z Buri. Zdaj ponujajo na dan 2 krole, če še 6 do 8 tednov počakam, bodo povišali plačo na 18 kron dnevno in takrat napoči moja doba«.

Žena zatožila moža. Pred vojnim sodiščem v Vratislavi je zatožila žena učitelja angleščine Havalda Vhytema, da je pisal za angleške časopise članke o nemški mobilizaciji. Sodniki so vprašali ženo, zakaj da je zatožila moža. Žena je odgovorila, da iz ljubezni do domovine, ker je ona Nemka, on pa Anglež. Sodišče je Angleža oprostilo, ker je pisal svoje članke pred vojsko, in ker ženi ne veruje, da je iz domovinske ljubezni zatožila svojega moža.

Za ruske vojne vietnike pripravljajo veliko vojaško vezbališče pri Lincu, kjer grade velike lope.

Oče in sin v isti bolnišnici. Princ Friderik Karla Hasenskega so prebeljali v Leval, kjer leži v lazaretu skupaj s svojim ranjenim očetom princem Friderikom Viljemom.

Dovršni slevarji. V Trstu so se te dni oglašali pri zasebnikih in trgovcih neki »agenti«, ki so ponujali v nakup aparat »Whiooper phone Syndacates«, ki se pritrji na telefon in tako doseže, da se pogovor čisto razločno sliši. Slevarjem so mnogi nasedli in se preponežno prepričali, da je aparat le slaba šala, ki jih je stala nekaj kronic.

SLOVSTVO.

»Večno življenje«. Molitvenik. Spisal Gregorij Pečjak, doktor bogoslovja, gimn. katehet v Ljubljani. Peti natis. Ljubljana 1914. Založba kn. šk. ordinariata.

Dobro blago se samo hvali. Vendar pa ne bo odveč, če tudi v »Slovenec« izpregovorimo priporočilno besedo o tej knjižici, zlasti ker je želeli, da bi se udomačila tudi med našimi inteligenti. Ni redko, da kdo vprašauje, kje bi dobil dobro in res praktično mašno knjižico? Bili smo svoj čas v zadregi, če je kdo iskal sveta v tem oziru. Zatekli smo se hote ali nehoče v kataloge nemških molitvenikov. Zdaj pa ni treba več. Pečjakov molitvenik »Večno življenje« je knjižica, ki jo brez obotavljanja prištejemo med najboljše, najtemeljitše, po obliki pa neprevelike molitvenike s to važno vrednostjo, da je pisana v čisti, pravilni lepodoneči narodni slovenščini. Ze to dejstvo je uvaževanja vredno, da je knjižica v razmerno kratkem času izšla v petem — predelelanem natisu.

Poudarjamo nekatere vrline in izboljšave: Dodana je 17. maša in sicer liturgična »Za milost srečne smrti«. Drugih 16 formularjev sv. maš je izbranih primerno raznim dobam in praznikom cerkvenega leta. To je velika prednost, ki je drugi molitveniki nimajo. Tudi latinske besede, ki so pri nekaterih molitvah vzporedno natisnjene, bodo vsem koristile. — Novo je poglavje »Dušna pomoč v boleznih.« Pohvalna je knjižica tudi zato, ker ima poglavje »Cerkveno leto«, v katerem je poleg molitev popisano tudi pomen praznikov cerkvenega leta ter poglobitnih obredov. Pred vsem pa bo ustrežen, ker je g. avtor sprejel vanjo nadvse koristen sestavek »Pri Jezusu v presv. Zakramentu.« Kdor ima »Večno življenje«, mu torej ne bo treba segati po drugih knjižicah in pripomočkih za razne pobožnosti, ker najde tu na 570 straneh — v s e. Dodamo še, da so kra-

sne Fugel-nove sličice križevega pota nanovo prirejene. Kljub dodanim 40. stranem se molitvenik v prvem delu strinja s prejšnjimi. Debelina je prav primerna; papir je sila fin in lep.

Cene: V najcenejši vezavi po 1 K; v boljši rdeči vezavi (pergamoid) po 1 K 20 vin.; z zlato obrezo 1K 60 vin.; najfinejši 2 K 50 vin.

Naroča se v »Katoliški bukvarni« v Ljubljani, v »Rodajalni Kat. tisk. družva«; v Novem mestu, v Gorici, v Trstu. Liga X.

SLOVENSKIM FANTOM ZA SLOVO NA POT V CESARSKO SLUŽBO.

Spisal Jernej Hafner, kaplan. — Založila »Katoliška Bukvarna«.

Ta naslov ima lepa molitvena knjižica, spisana za naše mladeniče, vzete in poklicane k vojakom. V prvem delu str. 1 do 183 ima jako praktične nauke za mladega vojaka, da se nauči spoštovati vojaški stan, da se zaveda svojih dolžnosti, da se obvaruje mnogih pogubnih nevarnosti tega stanu, da ostane zvest Bogu in cesarju. V drugem delu st. 183—314 ima razne vojaku potrebne molitve za čas miru in za čas vojske.

Oblika knjižice je prav priročna; ker je papir, četudi trden, vendar tenak, bo mladenič to knjižico kar lahko v žep vtaknil in jo neoviran seboj v cerkev vzeli. Škoda, da je prelepa knjižica izšla šele sedaj, ko so vojaki naši večinoma že odšli na »krvavi pčee«. Starši, poskrbite, da si jo omisli vsak vojaški novinec. Naprodaj bo v »Katoliški Bukvarni«, pa tudi gospodje duhovniki Vam jo bodo radi naročili. Priporočite jo svojim sinovom, naj jo čitajo in prečitajo takoj, ko so potrjeni in bodo že poučeni odšli v službo samo. V službi naj se točno po njej ravnajo, pa bodo ostali zdravi na duši in na telesu, sebi v časno in večno korist, staršem v veselje in radost, domovini in cesarju v slavo in ponos.

Anton Bonaventura, škof.

Cena za vojaški molitvenik je nizka in znaša za trpežno vezavo z rdečo obrezo 1 K 20 vin., za šagriu z zlato obrezo, upogljive plačnice 3 K 50 vin. — »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani.

Sanatorium Emona. ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI. Ljubljana, Komenskega ulica 4. Šep-zdravnik primarij Dr. Fr. Derganc.

Lokal za trgovino

na jako prometnem kraju in po nizki ceni se odda s 1. nov. v Sp. Siški. Naslov pove uprava »Slovenca« pod: 2799. (Znamka!)

Edina primorska tovarna dvokoles »Tribuna« Gorica, Tržaška ul. 26. praj pivovarna Gorjup. Velika skupna zaloga dvokoles svetlih in temnih strojev, prometnih orkustrionov itd. 1100 F. BRTJEL Gorica, Stolna ulica šte. 2 4. Prodaja na obroke. (Goniki franko.)

Ivan Gržinič, trg. vec. p. Roč-Istra, Hum priporoča svojo veliko zalogo

vina in brinja.

Vzorci na zahtevo franko. Cena po dogovoru.

SUHE GOBE. kupuje vedno in v vsaki množini, kakor tudi ose deželne prielke ter plačuje najdražje trg. firma J. Kušlan, Kranj, Gorenjsko.

Brezplačno naučim vsakega fotografovati, kdor kupi pri meni (2006) fotografični aparat. Foto-manufaktura in drogerija »ADRIJA« zaloga fotografičnih aparatov in potrebščin LJUBLJANA Selenburgova ul. 5.

Pritlična hiša v mestu ali predmestju v Ljubljani s 3 ali z 4 sobami, kuhinjo in pritliklinami, z ograjenim vrtnom in dvoriščem, oziroma stanovanje zgoraj navedenim prostorom primerno, se išče v namem. — Ponudba se prost pod »Hiša št. 400« na upravništvu »Slovenca«. 2679

Ena Sinkovec Ljubljana, Stari trg št. 8 priporoča svojo raznovrstno zalogo perila, bluz, pletenih domačega izdelka ter potrebščin za šivilje. Podpletanje nogavic. Najnižje cene. — Točna postrežba. 2788

Kantina Corazza Levada (Istra) 601 VINO belo, črno in šiljer lastnega pridelka se pošilja po jako ugodni ceni. Za pristnost se jamči.

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice sprejema zavarovanja na doživlje in smrt. otroških dot. rentna in ljudska, nezdodna in jamstvena zavarovanja. Javen zavod. Absolutna varnost. Nizke premije. Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem leta 1913. K 170.217.149— Stanje garancijskih fondov koncem leta 1913. K 43.424.996-17 V letu 1913. se je izplačalo zavarovaneem na dividendah iz čistega dobička K 432.232-66 Kdor namerava življenjsko zavarovanje, naj se v lastno korist obrne do gori imenovane po. ružnice. — Prospekti zastoj in poštine prosto. 2171 Sposobni zastopniki se sprejmejo po: na ugodnejšimi pogoji.

Trgovsko učilišče in vzgojevališče v Ljubljani. Solsko leto 1914 15 se prične dne 3. novembra 1914. Vpisovanja za sprejem zunanjih gojencev se vrše od 29. oktobra pričenski od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne. 2780 Artur Mahr, ravnatelj.

Solske potrebšćine. Priporoča vsled velike zaloge po nižanih cenah. Marija Tičar Sv. Petra cesta 26 - Resljeva cesta 7 Ljubljana

La dijake priporoča tvrdka GIBIČAR & MEJJAČ Ljubljana, Prešernova ul. 9 vsakovrstne obleke, kakor tudi zadnje novosti v konfekciji za dame in deklice. Vled velike zaloge znazna ceno! 2741 Ljubljana, Prešernova ul. 9 Vled velike zaloge znazna ceno!